

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/252/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117222147
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117222147.6

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcov X. O. Z., J.. XX.X.XXXX, G. Y. XXX, XXX XX Y., X. Ľ. Z., J.. X.XX.XXXX, G. Y. XXX, XXX XX Y., obaja právne zastúpení JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanej Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 863 017, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 019,16 eura a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka - Spracovateľský poplatok: 122,78 eura, uhradený pri uzatvorení Úverovej zmluvy, uvedená v bode 1, časti I. Zmluvy o splátkovom úvere, č. 0505336706 zo dňa 1.4.2010, uzatvorenej medzi stranami konania, je n e p r i j a t e ľ n á.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12.10.2017 sa žalobcovia domáhali vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.019,16 eura a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, a to Spracovateľský poplatok vo výške 122, 78 eura. Žalobu odôvodnili tým, že na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 1.4.2010, č. 0505336706 (ďalej aj ako „Zmluva“) im žalovaná poskytla spotrebný úver vo výške 5 000,- eur, s mesačnou splátkou vo výške 64,07 eura do 30.4.2010, a od 20.5.2010 vo výške 82,95 eura, ročnou úrokovou sadzbou 14,90%, RPMN 17,72%, priemernou RPMN 19,11 %, konečnou splatnosťou úveru 20.3.2020 a celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 5 057,09 eura. Žalovanej doposiaľ na predmetný úver zaplatili sumu 5 896,38 eura. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ako „ZoSÚ“) a to okrem iných celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (§ 4 ods. 2 písm. e/ ZoSÚ); výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ). Podľa § 4 ods. 3/ ZoSÚ sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a 1). Zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 5.000,- eur. Žalobcom však žalovaná v skutočnosti poskytla úver vo výške 4.877,22 eura. Takéto zavádzanie spotrebiteľa, v tak závažnom údaji akým je výška spotrebiteľského úveru má rovnaké dôsledky ako jeho neuvedenie. Zmluva tiež neobsahuje náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ. Z uvedených dôvodov je predmetný úver podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. Bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi vykonanými platbami tj. 5.896,38 eura a výškou poskytnutého úveru 4.877,22 eura, teda vo výške 1.019,16 eura. O tom, že sa žalovaná na ich úkor bezdôvodne obohatila, sa dozvedeli od združenia na ochranu občana spotrebiteľa dňa

24.3.2016, kedy boli informovaní o tom, že predmetná zmluva nemá náležitosti predpísané zákonom a obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe žalobcovia uviedli, že súdy opakovane posúdili konanie dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo, ako úmyselné konanie, vedúce k ich bezdôvodnému obohateniu na úkor spotrebiteľov, čo má za následok desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Poukázali na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 19.3.2015, sp. zn. 21Co/72/2014. Žalobcovia ďalej uviedli, že v bode 1. časti I. zmluvy je uvedený spracovateľský poplatok vo výške 122.78 eura. Žalovaná im neposkytla reálne plnenie za takýto poplatok. Ako súčasť formulára zmluvy nebol individuálne dojednaný a absenciou, zodpovedajúceho protiplnenia, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké plnenie a akého účelu ide. Podľa bodu 70. rozsudku SD EÚ, sp. zn. C-143/13, z 26.2.2015, zmluvné podmienky musia byť v každom prípade posúdené z hľadiska ich prípadnej nekalej povahy, ak by sa malo konštatovať, že nie sú formulované jasne a zrozumiteľne. Úver je odplatným právnym úkonom. Odplatu pri úvere, predstavujú za hlavný predmet plnenia úroky, so synonymami cena úveru, odplata za úver. Je potom otázne, čo je v predmetnej veci cenou úveru, keď zaň má spotrebiteľ platiť úrok za poskytnutie úveru, aj spracovateľský poplatok. Veď aj úrok je forma poplatku za poskytnutie úveru. Ak úrok predstavuje formu odplaty, platby za poskytnutie istiny úveru, čo predstavuje dodatočná platba vo forme spracovateľského poplatku. Aký je účel delenia platby za poskytnutie úveru na úrok a poplatok. Ide o nekalú obchodnú praktiku. ako opticky znížiť percentuálne ročné vyjadrenie ceny úveru. Nakoľko je vyjadrenie ceny úveru, v časti spracovateľského poplatku neurčité a nezrozumiteľné, podlieha súdnej kontrole neprijateľnosti a je neprijateľné. Zrozumiteľná je len odplata za poskytnutie úveru, vyjadrená ročným úrokom. Poukázali na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 18Co/109/2011.

2. Žalovaná vo vyjadrení k podanej žalobe uviedla, že so žalobou jej boli doručené viaceré nečitateľné prílohy. Ich obsah je s výnimkou nepočítaných strán nezistiteľný. Navrhla, aby súd vyzval žalobcov na doplnenie žaloby, odmietol žalobu, alebo aby súd doručil všetky prílohy k žalobe. Ďalej namietala, že žalobcovia nespĺnili povinnosť tvrdenia k základnému predpokladu práva z bezdôvodného obohatenia, t. j. k uskutočneniu plnenia (plnení) v prospech žalovanej. Nestačí im totiž tvrdiť, že zaplatili celkovú sumu 5.896,38 eura, keď je z ich podania zjavné, že bola realizovaná viacerými platbami, a nie naraz. Keďže sa jednalo o

splátkový úver, majú presne určiť vo vzťahu ku každej platbe, ktorej vrátenia sa dožadujú, kto, kedy a koľko zaplatil a akým spôsobom (napr. v prospech akého bankového účtu). Len voči takému kvalifikovanému tvrdeniu žalobcov môže následne v postavení žalovanej rozvinúť náležitú procesnú obranu, napr. preveriť, či skutočne išlo o platby na spochybnený úver, či išlo o platby žalobcov alebo inej osoby, či nešlo o platby zodpovednostného charakteru, napr. z dôvodu omeškania žalobcov, a podobne. Žiadne také tvrdenie však zo strany žalobcov neboli produkované, čo je rozhodne potrebné posúdiť na ťarchu unesenia ich bremena tvrdenia. Procesnú neprípustnosť namietala aj vo vzťahu k druhému žalobnému návrhu, ktorým sa žalobcovia domáhajú určenia zmluvnej podmienky - o povinnosti uhradiť tzv spracovateľský poplatok pri uzatvorení zmluvy o splátkovom úvere - za neprijateľnú. Súd sa vo výrokovej časti svojho rozhodnutia môže zaoberať neprijateľnosťou zmluvnej podmienky, iba ak je predmetom sporu nárok vyplývajúci priamo z takejto zmluvnej podmienky. Posudzovaná zmluvná podmienka musí byť v priamej spojitosti s uplatňovaným nárokom. Žalobcovia sa však vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia domáhajú titulom údajnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o splátkovom úvere ako celku a neuvádzajú jediný relevantný dôvod, ktorý by za týchto okolností odôvodňoval zahrnutie prieskumu vyššie uvedenej zmluvnej podmienky do predmetu sporu. S uplatneným nárokom nemá táto zmluvná podmienka úplne zjavne žiaden vecný vzťah a žiaden ani žiaden neuvádzajú (netvrdia, že údajná bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru je dôsledkom údajnej neprijateľnosti zmluvnej podmienky).

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu v 1. rade a listinnými dôkazmi a to Zmluvou o splátkovom úvere na č.l. 6-7, Výpisom z úveru na č.l. 8-10, Prehlásením združenia na ochranu občana a spotrebiteľa HOOS na č.l. 11, Vyjadrením žalovanej na č.l. 17-19, Uznesením Krajského súdu v Prešove na č.l. 30-34, Uznesením Krajského súdu v Prešov na č.l. 35-38, Uznesením Krajského súdu v Prešove na č.l. 39-41, Výpisom z úveru na č.l. 42-47, Zmluvou o splátkovom úvere na č.l. 48-49, Žiadosťou o poskytnutie úveru na č.l. 50-51, Podaním žalobcov na č.l. 55, Uznesením Krajského súdu v Prešove 20Co/13/2018 a zistil tento skutkový stav:

4. Strany konania uzatvorili dňa 1.4.2010 zmluvu o splátkovom úvere č. 0505336706, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobcom spotrebný úver vo výške 5.000,- eur, s mesačnou splátkou vo výške 64,07 eura do 30.4.2010, a od 20.5.2010 vo výške 82,95 eura, ročnou úrokovou sadzbou 14,90%, RPMN 17,72%, priemernou RPMN 19,11 %, konečnou splatnosťou úveru 20.3.2020 a celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 5.057,09 eura. V bode 1. časti I. zmluvy je uvedený spracovateľský poplatok vo výške 122,78 eura.

5. Podľa prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 28.8.2017, dňa 24.3.2016 žalobcovia predložili združeniu zmluvu o splátkovom úvere č. 0505336706 zo dňa 1.4.2010, po posúdení ktorej ich informovali, že podľa ich názoru je zmluvou bezúročnou a bez poplatkovou a taktiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Vzhľadom na to, že ako spotrebiteľia uhradili vyššiu sumu ako im bola poskytnutá informovali ich, že ak im veriteľ poskytol úver vo výške 4.877,22 eura (keďže si započítal spracovateľský poplatok vo výške 122,78 eura) a uhradili 5.896,38 eura, došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane veriteľa Slovenskej sporiteľni, a. s, o sumu 1.019,16 eura a že majú právo sa súdnou cestou domáhať vydania tejto sumy ako bezdôvodného obohatenia.

6. Podľa predloženého výpisu z účtu žalobcov im bola dňa 1.4.2010 vyplatená suma 4.877,22 eura. Zároveň bol uhradený spracovateľský poplatok vo výške 122,78 eura.

7. Podľa predloženej žiadosti o poskytnutie úveru žalobcovia požiadali o spotrebný úver na čokoľvek vo výške 5.000,- eur. Zároveň požiadali, aby sa spracovateľský poplatok vyplatil z prostriedkov úveru.

8. Žalobca v 1. rade pri svojom výsluchu uviedol, že v roku 2010 požiadal žalovanú o pôžičku vo výške 5000 eur. Túto splácal v mesačných splátkach po 80 alebo 85 eur. Keďže nemal stály príjem, tak sa dostal do omeškania, ale keď si našiel zamestnanie, tak to doplatil. Po šiestich rokoch sa bol informovať, koľko vyplatil a koľko mu ešte zostáva vyplatiť. Títo mu povedali, že zostáva vyplatiť 4200 eur. Zdalo sa mu to veľa a tak kontaktoval združenie, kde mu povedali, aby doniesol zmluvu a výpisy z účtov. Výpisy z účtom mu nechceli dať a preto musel ísť do Sabinova na pobočku, kde mu tieto výpisy dali. Odniesol združeniu ich a dal plnomocenstvo. Potom mu prišiel domov doklad, že sa Slovenská sporiteľňa na jeho úkor obohatila o 1019 eur. To sa udialo v marci 2016. ďalej uviedol, že keď nemal peniaze, tak požiadal syna, aby za neho mesačnú splátku vyplatil a keď dostal výplatu tak to vrátil . Ďalej uviedol, že je laik a si myslel, že keď už zaplatil viac ako 5000 eur, že má túto pôžičku splatenú. pôžičku bral v núdzi, keď nemal finančné prostriedky. Združenie mu ku zmluve povedalo, že zmluva je nevýhodná, nemá ďalej platiť a reagovať na výzvy, že súd rozhodne.

9. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

10. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

11. Podľa § 4 ods.1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

12. Podľa § 4 ods. 2 písm. e), i) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí(6) musí obsahovať: celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

13. Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

14. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných

vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti..

17. Podľa § 53 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 5 a 9 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

19. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

22. Podľa § 100 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremičujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

23. Podľa § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

24. Podľa § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov

jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

25. Uzavretú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaná ako právnická osoba poskytla v rámci svojho podnikania úver žalobcom ako fyzickým osobám, ktorí nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mala žalovaná už pripravený a dopisovala do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcov, ktorí obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť, ani neovplyvnili. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

26. Žalobcovia sa žalobou podanou na súde dňa 12.10.2017 domáhali voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 1.019,16 eura a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

27. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

28. Žalovaná v priebehu konania vzniesla námietku premlčania, a preto sa súd v prvom rade zaoberal vznesenom námietkou premlčania. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie

práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 OZ. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Z vykonaného dokazovania a to z výsluchu žalobcu v 1. rade a prehlásenia združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS súd zistil, že žalobcovia sa o vzniku prípadného bezdôvodného obohatenia dozvedeli až v mesiaci marec 2016, kedy žalobcovia predložili združeniu zmluvu o splátkovom úvere a po posúdení ktorej ich informovali, že podľa ich názoru je zmluvou bezúročnou a bez poplatkovou. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, preukázateľná vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia, čo v danom prípade nastalo v mesiaci marec 2016. Ak žalovaná nepreukázala, že sa žalobcovia dozvedeli o prípadnom bezdôvodnom obohatení skôr, súd vychádzal z predloženého prehlásenia združenia na ochranu občana HOOS. Žaloba bola podaná na súd dňa 12.10.2017, t.j. v 2 ročnej subjektívnej premlčacej dobe.

29. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu tak súd zastáva názor, že v danom prípade je 3 - ročná objektívna premlčacia doba. V konaní nebol zo strany žalobcov preukázaný úmysel žalovanej bezdôvodne sa obohatiť. Žalobcovia napadajú, že v Zmluve absentujú náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. e) a i) ZoSÚ, pričom pri týchto náležitostiach súdy rozhodujú rozdielne ako majú byť v zmluve uvedené a nakoniec aj súd v predmetnej veci, ako to nižšie uvedené, dospel k záveru, že tieto náležitosti sa v zmluve nachádzajú. Ak teda žalobcovia nepredložili žiadne rozhodnutie z obdobia, kedy bola Zmluva uzavretá (súd o takom rozhodnutí ani nemá vedomosť), a ktorým bolo žalovanej vytýkané, že v zmluvách chýbajú uvedené náležitosti, nemožno bez ďalšieho hovoriť o úmyselnom konaní žalovanej. Premlčané sú teda úhrady 3 roky spätne od podania žaloby, t.j. pred 12.10.2014. Za nepremlčané súd teda pokladal úhrady žalobcov vo výške 260,49 eura, a preto žalobu v časti prevyšujúcu túto sumu z dôvodu premlčania zamietol.

30. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu toho, že Zmluva neobsahuje náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a to celkovú výšku a menu

poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

31. Pokiaľ ide žalobcami namietanú náležitosť a to celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, tak podľa názoru súdu predmetná náležitosť sa v zmluve nachádza v správnej výške. Žalobcom bol poskytnutý úver vo výške 5.000,- eur. Títo v žiadosti o poskytnutie úveru mali možnosť si zvoliť spôsob úhrady spracovateľského poplatku a to buď z prostriedkov úveru alebo z prostriedkov klienta. Títo si zvolili spôsob úhrady z prostriedkov úveru, pričom v konaní túto skutočnosť nepopreli. Žalobcovia teda mali k dispozícii celú výšku úveru, s touto mohli disponovať a sami si zvolili spôsob úhrady spracovateľského poplatku. Nemožno preto súhlasiť so žalobcami, že zo strany žalovanej išlo o zavádzanie spotrebiteľa, keď im bol poskytnutá suma 4.877,22 eura. V zmluve sa teda nachádza správna celková výška úveru.

32. Pokiaľ ide o ďalšiu napadanú náležitosť a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov tak podľa názoru súdu žiadnym spôsobom výkladu ust. § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ nemožno dospieť k záveru o nutnosti rozčlenenia splátky, ktorá bola dohodnutá v zmluve, ako celková splátka zahŕňajúca istinu, úrok, prípadne poplatky, že by mala byť v zmluve v rámci danej náležitosti zmluvy rozčlenená na jednotlivé jej zložky. Ak by zákonodarca mal túto snahu, nepochybne by sporné ustanovenie naformuloval tak, aby bolo z neho zjavné, že v zmluve musí byť osobitne uvedená splátka istiny, osobitne splátka úrokov a osobitne splátka poplatkov. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že uvedené ustanovenie je totožné s ustanovením § 9 ods. 2 písm. l) súčasného zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 30.4.2018, ktorého výklad už podal Najvyšší súd SR v rozhodnutiach sp. zn. 3 Cdo/146/2017, sp. zn. 3Cdo 56/2018 a sp. zn. 4Cdo/211/2017, kde súd rovnako dospel k záveru, že nemožno od dodávateľov žiadať, aby v zmluvách uvádzali presný rozpis splátok na jednotlivé časti. Súd má preto za to, že je naplnením zákona ak žalovaná v zmluve uviedla iba výšku splátky bez jej rozčlenia na istinu, úroky a poplatky.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené súd nepovažoval za dôvodnú argumentáciu žalobcov o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru, od čoho žalobcovia odvodzovali svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a preto súd žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia aj vo zvyšnej časti zamietol.

34. Pokiaľ ide o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky tak súd sa v prvom rade zaoberal naliehavým právnym záujmom na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky a vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobcovia ako spotrebiteľa na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to bez toho, aby žalobcovia museli tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z vyššie uvedených zákonných ustanovení, najmä z citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2013, sp. zn. 1Co/237/2013). Pokiaľ ide o namietanú neprípustnosť žaloby súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017, ktorý pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Taktiež podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016 právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes. A nakoniec podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná.

35. Súd následne skúmal, či napadnutá zmluvná podmienka je neprijateľná. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Spracovateľský poplatok, ktorého určenie neprijateľnosti sa žalobcovia domáhajú, odráža spracovanie a náklady veriteľa za poskytnutý úver. Z uvedeného vyplýva, že tento poplatok nie je v záujme spotrebiteľa. Nemá rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal

korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľom, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa, je v rozpore s dobrými mravmi.

36. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje.

37. Súd preto uvedenú zmluvnú podmienku - Spracovateľský poplatok: 122,78 eura, uhradený pri uzatvorení Úverovej zmluvy, uvedená v bode 1, časti I. Zmluvy o splátkovom úvere, č. 0505336706 zo dňa 1.4.2010, uzatvorenej medzi stranami konania, vyhlásil za neprijateľnú.

38. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobcovia boli úspešní v časti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a neúspešní v časti vydania bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na čiastočný úspech a neúspech strán súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady

súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).